

December 11.
2013

DOLGOK, AMIKRŐL AZT HITTEM, TUDOM

A címet Joe McNally egyik könyvéből loptam (talán azért, mert ő is olyan megmondóember, mint sokan mások a popszakmában... khm...), mindjárt magyarázom is, hogy miért volt ez a karakterlánc ma reggel az első gondolataim egyike.

Sok mindent el lehet mondani az épületfotózásról, de azt hiszem, a "váratlan" és "kiszámíthatatlan" szavak egyike sem szerepelne azon a listán, amit egy átlagos napról tudnék összeszedni. Az ember megkapja a feladatot, kicsit nyomoz a helyszínt illetően, ha időmilliomos, akkor esetleg készíti tervet a benapozásról, utazik, megtervezi a kompozíciót (fiskális függőség alapján lehet jó iparos vagy kreatív különc), hazamegy, kicsomagol, retusál. Így elmondva hihetetlenül egyszerű, de azért mindig van egy "DE". A fotózás gépezetében nagyon sok gyenge láncszem generálhat egy "DE"-t, ám az épületfotónál vagy a felszerelés mondja be az unalmast vagy egy meteorzápor rombolja porig az objektumot, sokkal inkább viszont emberi tényezőből ered, például késik a kontaktszemély, rossz esetben én kések, jó esetben mindketten, vagy esetleg gyönyörű képek sikerülnek (és nem késik senki), amiknek nagyon örülnek a megrendelők, de mindenféle átlátszó dologra hivatkozva megvonják a publikálási jogát - és még folytathatnám.

Hetek óta az egyik felsőoktatási intézmény megbízásából fotózok Budapest-szerte. Mivel a napirendemet tekintve a "katonás" és a "nagyon katonás" között egyensúlyozom, némi áthajlással a "nagyon-nagyon katonás" felé, ezért a fotózásokat elég feszített tempóban kell megoldani. Az esetek nagy részében, amikor megérkezem, már tudom, hogy mi vár rám, milyen obi legyen fent alapból,

Oké, bemozdult a mobilom, de a homlokomról lefolyó izzadtság miatt ez valahogy akkor nem érdekelt

milyen szűrőket tartsak a zsebemben - szóval megcsinálom a leckét. Nem atomfizika, csak némi kutatómunka, hogy a mázliállandóval szorzandó esetlegességi viszonyszámot a kedvező oldalra toljuk.

Ma a Fűvészkertben volt jelenésem, a feladat adott volt, néhány homlokzati és beltéri fotót kell csinálnom, minderre volt egy órám. Pontosan érkeztem, a kültéri fotókkal viszont alaposan eltököltem az időt, felpróbáltam az összes átmenetes Cokin szűrőmet, hogy ebben a lankasztóan hervatag időben mi dobna meg picit a látványt, amiről az embernek nem az ugrik be, hogy szívesen levetné magát valamilyen magas helyről. Maradt a beltér, de úgy voltam vele, hogy majd szépen meglövök néhány növényt alulról és jónapot. Csak azt felejtettem el, hogy ahol télen növények vannak, ott meleg van, meg locsolnak is, szóval párából is lehet némi (a pálmaház már csak ilyen, de ha botanikus lennék, akkor nem engem kértek volna fel fotózni). Én meg kint fagyasztottam az orrom hegyét előtte a közel nulla fokban, ahogy a felszerelésemet is, ami azt

jelentette, hogy a betelepülésemet követő kerek 30 percben az egyetlen dolgom az volt, hogy felváltva törölgettem a verítéket a homlokomról és a nedvességet a felszerelésemről.

Az állványom kézmelegítő szivacsából konkrétan csavarni lehetett a vizet, a váz oldalán kövér cseppekben gyöngyözött lefelé a nedű, a Sigma 10-20-as úgy nézett ki, mint egy százéves objektív, aminek belsejét elfoglalta egy saját személyiséggel rendelkező százéves gombatelep, a keresőkép pedig olyan volt, mintha a Földfelkeltét próbáltam volna meg erősen ittas befolyásoltság alatt lefotózni egy defókuszos objektívvel (ami ez esetben optikai tulajdonságaiban nem sokkal tért el egy teljesen átlagos sörösüvegtől).

Szóval a dolog tanulsága, ha már átverekedted magad ezen a rövid szösszeneten: sose gondold

Földfelkelte

azt, hogy biztosra mész, vagy hogy minden lehetőségre fel vagy készülve. Hiába bújtad a műholdas térképet, figyelted az időjárást napokig, nézted be a fényeket, szervezted le a helyszínt az ottlévőkkel, hogy ne ugorjanak Rád, amint előkapod a fényképezőgépedet - mindig lesz egy esetlegességi viszonyszám, amivel rosszabb esélyekkel indulsz, mint a felkészültségi mutatód. Feltéve persze, hogy az esetlegesség nem egyenlő a felkészültségi szinteddel (gato megmondóemberek - ugye megmondtam?!).

A következő bejegyzésben Makovics Kornél a villámfotózás rejtelseibe avat be minket egy vendégposzt formájában.

Kapcsolódó videó

 PIHE, *fotó blog* témakörben